

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertia est consideratio ignominiose reprobationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

gna se pmitteū facturos: 2 postmodū non implent. Nō tñ despere debent: sed cū apostolis resurgere 2 p̄nias respicere. Hec ille. Tūc itaq̄ oēs discipuli in fide vacilla uerunt: 2 in sola br̄a ḡgine remansit fides incōcussa. In cui⁹ rep̄ntatiōem in matutinis hui⁹ tridui oēs candelae extinguuntur excepta vna sola q̄ remanet accensa.

Septimū est opus impet

tuose deductionis. Impetuose em̄ addu/rerūt cum sic ligatū p̄ vallis iosaphat meridū 2 torrentē cedron. Q̄ntā asp̄ritatem sustinuit dñs in illa via nudis pedib⁹ icēdens 2 sic impetuose deductus. Duxerūt aut̄ eum ad annā p̄mū: eoq̄ dom⁹ anne p̄ or̄ illis occurrebat. Et forte illuc diuertēbāt ne in via longiori tumult⁹ fieret in populo. Vel hoc faciebāt m̄stri de uolūtate caiphe q̄ erat p̄t̄fex anni illi⁹ uolent⁹ anam focep̄ suum in hoc honorare. Hi em̄ duo sacerdotiū a gentib⁹ emebāt 2 sibi per annū uicissim succedebant 2 cōem uilificatē habebāt. Duxerūt ḡ eum ad annam p̄mū. Chryf. Pre delectatiōe em̄ gloria batur in his q̄ fiebant q̄si trophēū itatueres. Hec ille. Cū aut̄ iesus sic duceret: sequebat̄ eum simō pet̄⁹ alōge 2 alius discipulus. 23 em̄ p̄mo fugissent ex timore: postea tñ ex q̄dam deuotione secuti sūt eū Alcuin⁹. Ex deuotiōe seq̄bant̄ magistrū: quis alōge p̄pter timorē. Hec ille. Ille alius discipulus d̄r fuisse ioānes. Sed sicut d̄r Chryf. se occultat humilitatē ḡra. Hec ille. Dicit aut̄ Dare⁹ q̄ adolecēs q̄dam seq̄bat̄ illum amictus syndone sup̄ nudo: et tenuerunt eum. Et ille relicta syndone: nudus p̄fugit ab eis. Theophil⁹. Probabile uidet̄ q̄ hic adolecēs erat de illa domo in q̄ pascha comederūt. Quidā ḡo dicunt hunc adolecētē fuisse iacobū frat̄ dñi. Hec ille. Greg. xiiij. moral. Vel hoc de Jo. i. ne d̄r quem eo t̄pe fuisse adolecētē: loq̄a post hoc in carne uita ei⁹ idciō est. potuit em̄ fieri vt ad horā tenentiū manib⁹ elapsus mox resumpto indumēto redierit. Hec ille. Ex di. r̄ itaq̄ parz ḡiniu riose cōprehēsus atq̄ uincē est dulcissim⁹ iesus: atq̄ impetuose 2 irreuerēter a ministris diaboli deduct⁹. Hec igit̄ cōsiderate charissim⁹ 2 pensate quanto dilectionis

feruore seipm̄ pro uobis manib⁹ ip̄orum tradidit dñs iesus. et ḡstare ḡsuauis est et bonus. Hoc ḡ sentire in uobis quod et in christo iesu.

Tertia est consideratio ignominiose reprobationis: quod ignominiose reprobatur est a p̄ncipib⁹ sacerdotū in domib⁹ suis. Ps. Lapidē quē reprobauerūt edificantes: hic fact⁹ est in caput angul⁹. Circa hanc aut̄ dñi reprobationē 2 uilipensionē considerande sunt septem ignominie p̄ncipales.

- P**rima est irrationalis inquisitionis.
- S**ecunda est inexcusabilis p̄cussionis.
- T**ertia est detestabilis testificationis.
- Q**uarta est vitupabilis cōdemnatōis.
- Q**uinta est miserabilis negatiōis.
- S**exta est confusibilis derisionis.
- S**eptima est horribilis despationis.

Prima est ignominia irrationalis inquisitionis. Interrogauit em̄ eū annas de duob⁹. s. de discipulis suis: et de doctrina eius. Chryf. Quia ch̄o nullum crimē inferre poterat: de discipulis iterrogabant: fortassis ubi erāt: uel cui⁹ ḡra eos collegit. Hoc aut̄ dicebat q̄si sediciosum 2 nouar̄ reū factorē eum redarguere uolēs. Hec ille. De discipulis tacuit dñs: q̄ tūc de ipsis bonum dicere nō poterat eoq̄ fugerat: dans exēplū q̄ alioꝝ mala q̄ntū uera p̄alare nō debemus. Chryf. Sicut est mortale peccatū innocenti falsum cōmen imponere: sic uerū crimē occultū mala int̄tione alijs reuelare. Hec ille. De doctrina aut̄ respondit. Ego palam locut⁹ sum mūdo: ego sp̄ d̄ui in synagoga 2 in templo q̄ omnes iudei cōueniūt: 2 in occulto locutus sum nihil q̄d me interrogas: integro ga eos qui me audierūt: de quoz̄ d̄i. **N**ec inuidiam nec suspitionē habeas. Alcuin⁹. Non em̄ cognoscēde ueritatis amore interrogaui pontifex: sed vt causam inueniret qua eum accusare potuisset: 2 tradere romano p̄fidi ad damnādū. sed deus ita tēmpauit r̄nsionem: vt nec ueritatem taceret: nec se defendere uideret. Respondit em̄ iesus. Ego palam locut⁹ sum mundo: ego semp̄ docui r̄. Hec ille. In h̄ ergo dat nobis deus formā respondendi hostibus sic vt nec ueritatem celē: nec

Sermo de passione dñi De

eos contra nos digitis prouocemus.

fecit h dñs: q̄ cum nō solū alterā maxillaz itez p̄cussuro: sed totū corpus figedū p̄ce/buit in crucis ligno.

Secūda est ignominia in

excusabilis p̄cussio. Cū em̄ hec dixisset dñs: vñ assistens mistroz dedit alapā iē/su/di. Sic rñdes pontifici: Aug. de cōcor. euāg. Hic sane ostēdit q̄ annas pontifex erat. nōdū em̄ erat missus ad caiphā cum hoc diceret. Et hos duos annā z caiphā pōntifices cōmemorat etiā Lucas in initio euāgelij sui. Hec Aug. Alcuin. Hic im/plet p̄phetia: Dedi maxillā meā p̄cutiētibus. Lxxij. Q̄ nefaria p̄cussio. q̄d hac alapa stulti? aut indecenti? Huic aut̄ sūt similes adulatores: q̄ vt dñs suis cōpla/ceant/multa mala p̄ deum faciūt. Esal. Quis tu vt timeas ab hoīe mortali z a fi/litio hoīs q̄ q̄i senū ita aret: z oblitus es dñi creatoris tui. Dñs aut̄ sic iniuste p̄cus/sus cū māfuetudine rñdit. Si male locut/sum: testimoniū p̄hibe de malo. si aut̄ bñ: q̄d me cedis. Q̄ aduēda patiētia man/suetissimi iesu. Lxxij. O dulcis iesu q̄pa/tiēter sustines in teipso q̄d ita dure punis in seruo. Alapā em̄ sibi datā patiēter por/tauit. datā p̄o aplo thome ita dure puni/rat in mēdij aule apporauit. Percussus igit̄ dulcissim⁹ iesus ictu graui: manu su/ribunda/adeo vt fm̄ q̄sda dentes oris ei/ mouerent/ z o sanguinem expueret: nihil tñ p̄tumeliose locut⁹ est: sed tm̄ innocētiāz suā defendit dicēs. Si male locut⁹ suz zc. Aug. Quid ista rñsione ycri: māfueti/ustus: qui em̄ accepit asp̄nā nunq̄ veller̄ eū q̄ p̄cussit aut celesti igne p̄sumi: aut ter/ra debiscere sorberi: aut correptū demonio voluti: aut etiāsi alta hmoi q̄libet pena vel grauiori puniri. quid hāz p̄ potentiaz subleuo potuisset p̄ que fact⁹ est mūdus: nisi patiētia nos docere maluisset. vñ/ct̄ mūdus. Hec ille. Sed forte dices. Nū/ q̄d nō fecit dñs p̄ illud q̄d docuit Dat. v/ Si q̄s te p̄cussit in vnam maxillā: p̄be ei/ z alia. Rñsio. Illud nō docuit tanq̄ p̄ce/p̄rū absolute: s̄ maḡ fm̄ p̄pationē animi: vt ait Aug. qz hō debet habere animū pa/ratū ad hoc faciēdū vbi videret hoc expe/dire ad honore dei z utilitatem ecclie: als̄ aut̄ nō: imo expedit aliq̄n inturiantib/ rel/pondere ad ipoz z alioz instructionē: sic

Tertia est ignominia dete

stabilis restitutiōis: q̄ facta est in domo caiphe. Annas em̄ nō inueniēs aliq̄d in eo misit eū ligatus ad caiphā. In cui⁹ domo scribe z pharisa z seniores cōuenerant ad examinādū eū: z tractādū de ei⁹ conde/mnationē z morte. Et cū falsum testimoni/um q̄rerēt (vex em̄ inuenire nō poterant) nō tm̄ inueniūt eū multi falsi testes accē/sissent. Dige. Falsū em̄ testimoniū tūc lo/cū hz q̄n cū colore aliq̄ p̄ferf: sed nec color inueniebat qui possz iesum adiuuare mē/dacia Hec ille. Refert Nicodem⁹ in euāgelio suo q̄ cū multi surrexissent: aliq̄s eo/rū dicebat. Ego vidi eū mirabilia faciēte. Alter asserēbat. Et ego audiui eū verba firat⁹ p̄dicantē z s̄lla. Pleriq̄ locuti sunt spūit̄ mouēte linguas eoz p̄ suā volūta/tē. Nouissime aut̄ venerūt duo falsi testes vltētes. Hic dr: Possim destruege tēpluz dei manufactū: z post triduiū aliud nō ma/nufactū reedificare. Per hoc aut̄ volebat p̄bare q̄ diuinā potentiaz sibi vsurparet. Iesus aut̄ tacebat: qz sp̄te mentiebantur. Nō em̄ dixerat de tēplo salomonis: sed de tēplo corporis sui: vt hz Jo. ij. Neq̄ dixerat: possim soluere. sed: soluere q̄d dicebat nō p̄cipiēdo: sed p̄dicēdo q̄d eēt facturi. q. d. Vos soluēz. z ego suscitabo. Aug. aut̄ de q̄ apra mēdacia nō sunt rñsione digna. Q̄ q̄d detestabilia sunt falsa testimonia z fal/sa mēdacia. Fido. Testis falsidic⁹ trib/psontis est obnoxt. Prīmū deo que peie/rando p̄tēnt z in testimoniū falsitatis ass/sumit q̄n volēs deū participē fieri sue fal/sitatis. Secūdo iudici que mentiēdo fallit. Postremo innocenti que falso testimoniū ledit: vñz extra de cri. fal. li. v. Falsidic⁹. Vidēs aut̄ caiphaz q̄ iesus tacebat z ad/ducta testimonia nō sufficere ad ei⁹ conde/mnationē: ex impatiētia sur gēs de solio: vt fm̄ Hieron. vesania mentis motu cor/poris demonstraret: ait. Nihil rñdes ad ea q̄ isti aduersum te testificant: Beda. Ad responsum puocat: vt ex occasiōe sermōis locū accusandi inueniat. Hec ille. Iesus au/tē itez nihil respōdit. iuxta illud Esā. lxxij.

ignominiosa reprobatioe Fo. xxx

Quasi agn? coram tōdente se sic obmutet
 ser et nō apert os suū. Et ps. fact? sum sic
 hō nō audiens: et nō habens in ore suo re/
 dargutiōes. Aug. Ubi nō rñdebat: nō sic
 re? siue dolosus: sed sic ovis silebat. Ubi
 rñdebat: sic pastor docebat. Hec ille. In h
 aut? q? dñs tacebat: Pūmo ostēdebat suā
 misericōdiam: ne falsi testes amplē peccarent
 si in malicia p durarēt. Secōdo suā sapiētā:
 qz scēbat vt dicit Hierony. qz qēqd rñdisset
 traxissent in calūniā et nihil p fuisset respō/
 sio. Tertio suā patientiā: vt sic daret exem/
 plū p tēdēdi calūnantū voces: et pot? pa/
 tientiē ferre q? iunlitē defedere. vt dicit Aug.

blasphemā de ore ei? . O miser caipha tu
 ipse blasphemās nō chīs: qd dicit deo
 nō attribuis: sed filiū dei purā creaturam
 credis. Hiero. Pōtēficē quē de solio sacer
 dotali furor excusserat: eadē rabies ad scil/
 dendas vestes puocat. Cōsuetudis em̄ iu/
 daice ē q? qñ aliqd blasphemū rñtū p de/
 um audierint: scindāt vestimēta sua. Hec
 ille. Chrys. Hoc fecit vt accusatiōem red/
 deret grauiorē. et qd p bīs dicebat: factis
 extolleret. Hec ille. Lū aut? dixisset. Ecce
 nūc audistis blasphemā: adiecit. Quid vo/
 bis videt? At illi rñdentes oēs dixerunt.
 Reus est mortis. Nā fm legē Leuit. xxiij
 blasphemātes erāt rei mortis: et lapidaban/
 tur. Beda. Sentētia sua se p dēnāt q eum
 mortū adiudicāt quē et ois et opis sui testi/
 monio deū esse cognoscere pōt. Et Ouge.
 Quātū putas fuit erroris ipam pncipalē
 oim vitā ream mortis pñciare: et p rātoz
 resurgētū testimonia n̄ respicere fore vite
 de q in oēs viuētes vita fluebat. Hec ille

**Quarta est ignominia vi/
 tuperabilis cōdēnatiōis.** qz seniores plebis
 et pncipes sacerdotū et scribe vt occasiō nē
 p dēnandi eū haberēt: interrogauerunt il/
 lū dicētes. Si tu es chīs: dic nob? Beda
 Nō pitate desiderabāt: sed calūniā ppara/
 bant. Si qdē chīm hoīem tm̄m de stirpe
 dauid venturū sperātes: hoc ab eo qrebāt
 vt si diceret Ego sum chīs: calūniarent q
 sibi arrogaret regiā pātey. Hec ille. Pūm
 ceptū aut? sacerdotū magis ac mag? furēs
 adiurauit eū dicēns. Adiuuro te p deū vt
 uum vt dicas nobis si tu es chīs fili? dei
 scz fili? naturalis. Dicit illi iesus. Tu di/
 xisti. Et ait. Si dixerō vobis nō credetis
 mihi. si aut? interrogauerō nō respōdebit?
 neq? dimittet? . Verūcū dico vob. Amo/
 do videbit? si. hoīs sedentē a dex. xru. di/
 z venientē in nubib? celi. Theophil? . q. d.
 nō est vob? decetero ipse sermonū et doctri/
 nes sed deinceps iudicij tps erit: eū videbi/
 tis me filiū hoīs sedentē a dextris dei. Hec
 ille. Lū de deo sessio dicit atq? th: o
 nus regis et vniuersis pncipans dignitas
 designat. Hec ille. Theophilus. Hoc tgi/
 tur audietes timere debebant: sed illi post
 hec pba mag? insaniūt. Vñ sequit? Dicit
 aut? oēs. Tu es fili? dei: Qui ait. Vos
 dicat? qz ego sum. Rñdit q? veritatē vt in/
 excusabiles essent. Et q?uis sciret nō pro/
 desse dicēdo se filiū dei: tñ adiuurat? mōdit
 ppter reuerentiā diuini noīs inuocati: dās
 exemplū tenēdi iuramētā licitā. Tūc q? p n
 ceptū sacerdotū in furore mag? insaniēs sci/
 dūt vestimēta sua di. Blasphemauerūt: qd
 adhuc egemus testib? . Ecce nūc audistis

**Quinta est ignominia mi/
 serabilis negatiōis:** quōd vitz Petrus cum
 ter negauit. Sicut em̄ tā diximus cū dñs
 ducer? est in domū pōtēficis: petr? secutus
 est alōge: et qdā alt? discipulus vsq? i atrē
 um pncipis sacerdotū. Et q? ille alt? disci/
 pulus nol? erat pōtēficis: iō pmissus est in/
 trare. Lū aut? sue noticie poterat eē: qz for/
 te missus a pte suo pisces ad domū pōtēfi/
 cis ferebat: vt forte qz aliqs de cognatiōe
 sua ibi seruiebat. Et dixit ille alt? discipu/
 lus ostiare. et introduxit Petrū. Quē cū
 vidisset ancilla ostiaria dixit. Nunqd et tu
 ex discipulis hoīs istī? Dicit ille. Nō
 nō noui illū nō scio qd dicas. Chrysost.
 Quid dicit? petre? . Nōne p us dixistis? Esti
 optuerit memori tecū nō te negabo. n̄ erat
 miles q te intro gauerat sed ostiaria vltis
 Hec ille. Erat aut? petr? i corpē frigiditate
 infidelitatis et cū alijs se calefaciebat exteri?
 cui ver? ignis extinguebat interi?. Ipe igif
 timēs inf? iudeos diu stare voluit extire. et
 dū exiret/aniaduerit eū alia ancilla q dic
 ministris. Et hic cū iesu erat. Accesserūt
 aut? et dixerunt petro. Vere et tu ex illis es
 Nam et loquela tua manifestum te facit.
 Hoc dici potest cui libet vtenti prauis et
 turpib? colloquijs qz turpis loquela tur?

Ber. de passione dñi De

pes mores offendit. qz sicut dicit **Bar.** xij. Et abundantia carnis os loquit. Eū autē bec p̄ciē ēē petro negavit itēz cū iuramēto di. Quia nō noui hoiez. In h̄ articulo notare debes q̄periculosa sit mala societ̄tas. **Dicit** petrus fuit cū alijs apl̄is nō negavit dñm: sed qñ fuit cū malis m̄str̄ p̄oficis. **Hiero.** Valū est conuersari in curijs magnatū. Nam stella i curia herodis a magis disparuit quibz inde egressis iterum apparuit et petrus etiā in curijs anne et caiphe iesum pdidit. Hec ille. In intervallo autē qñ vnus hōre factō: dixit vn̄ ex suis pontificis cognat̄ ei? cui? abscedit petrus a r̄culā. **Uere** et hic cū illo erat. Nam et galileus est. Nonne ego te vidi in horto esz illo? Tunc cepit iurare et anathematizare et detestari qz non nouisset hoīem. **Nota.** Moraliter vincit petrus. i. ecclie pastor: p̄ ancillā. i. p̄ amicitia corpalem **Diebee.** iij. **De** qui edificatis sion in sanguinibz. **P̄s.** **Dixerunt** hereditas possideam? sanctuarium dei. qz vics solum curā habent de puissione camaliū p̄pinq̄oz quibz q̄ridie quasi hereditibz relinquere studēt eccl̄astica b̄nificia. **Raban̄.** Non qz p̄mū ait. Nescio qd dicit. **Sec̄do** cū iuramēto negat. **Tertio** qz cepit detestari iurare qz non nouit hoiez. **Perseuerare** q̄ppe in pctō dat incrementū scelerū: et q̄ minima spernit: cadit in maiorā. **Hec ille.** Et continuo adhuc petro loquente: gallus cantauit. In q̄ nota qz gallus. i. diabolus cantat qñ plari peccant. vel fm̄ **Rabanū.** Per gallū intelligit doctor ecclie q̄ somnolentos increpās ait. **Luigi** late iusti et nolite peccare. **Ad**randū autē fm̄ **Aug.** lib. de concordia euāgel. qz matheus hicas et ioānes dicunt petrus ter negasse an̄ primū gallicantū. **hoc** est ha benlo respectū ad tertie negatiōis inchoationē. **Bar.** autē dicit tertā negationē eē post primū gallicantū: et an̄ sc̄dm qd v̄rū est habēdo respectū ad negationis p̄mationē. **Forse** q̄ris q̄re p̄misit deus petrus q̄ ira feruens erat in ei? amore ita grauit̄ cadere. **Rūso.** Hoc fuit expedies p̄cipue p̄pter tria. **Primo** p̄pter maiore petri humiliationē. **Aug.** li. iij. de ciuit. dei. **Audeo** dicere sup̄bis vtile eē ruere i aliq̄ ap̄rum manifestūqz pctm̄ vñ sibi displiceat q̄ iā sibi placendo ceciderūt. **Salub̄** em̄ petrus sibi post pctm̄ displicuit q̄ sibi placuit. **Sec̄do** p̄pter generale oim̄ informationē vt sic rep̄mat h̄iana b̄sumptio. **Aug.** Hinc cōgnoscat qz v̄rū sit illud. **Sine** me nihil potestis facere. **Ece** em̄ ad vni? aure impulsū firmissima columna p̄remuit. **Tertio** p̄pter p̄alem petri instructionē. vt v̄rū fm̄ **Breg.** dist. l. **Is** q̄ futur⁹ erat pastor ecclie in sua culpa disceret qualiter alijs misereri deberet. **Et** **Chrys.** in ser. **Idcirco** diuine p̄videntie sererū p̄misit vt prim⁹ ip̄e liberet petrus q̄ erga peccantes duriorē smiam p̄rii calus in p̄turo comissā sacerdotij p̄tatem: ne cū ip̄i minime peccarent in pctōibz sine misericordia iudicarent. **Hec ille.** Eū autē petrus ter ch̄stum negasset et gallus cantasset: conuersus iesus a iusticia in misericordia: respexit petrus oculo misericōdie. **Et** tunc recordat⁹ est petrus sibi iesu qd dixerat. **pr̄usqz** gallus canteter me negabis. **Hec** recordatio fuit initiū sue p̄nie. **Et** tūc petrus ad amaras lachrymas puocat⁹: exiit foras i foueā q̄ postmodū gallicant⁹ appellata ē vbi postea edificata est ecclia in honore b̄ri petri. **Et** **ioi** fleuit amare. **Hiero.** In atrio em̄ calyphe sedens nō poterat agere p̄niaz: vñ foras egredis de impioz consilio vt pauide negationis sordes amaris fletibus lauet. **Hec ille.** In hoc habemus exemplū spei et confidentie. **Nullus** enim desperare debet de peccato cū post tantū peccatū petrus factus sit tanitor celi. **Si** tamen pro peccatis suis flear amare exemplo petri: qui fleuit amare non solum illo tunc sed quoties gallicantū audiuit. **Quā** sicut habet in **Trinerrato** clementis. **Petrus** dixit in consuetudinem vt a primo gallo: cū cantu vsqz ad horam matutinā staret in oratione fletus p̄ negationis culpa. **Est** itaqz petrus exemplū spei et confidentie: est et exemplū amarit̄e p̄nie. **Sed** o fatuitatē mirabile. **Multi** volunt siles esse petro vel magdalene in indulgētie p̄ceptioe s̄z nō in p̄nia. **In** q̄ sedū cū miseris seipos dei mia aburtes **Fugiat** igit̄ pctō: exēplo petri p̄uaa p̄ortia et occasiones petri et se in foueā. i. p̄funditatē h̄uilitatē **Hier.** ij. **Uide** vias tuas in conualle sc̄to qd feceris.

Sermo de passione dñi De fa

etst videre factū tuū. Non est nobis cura de te: sufficit nobis tenere eū. Vidēs igit qd eū periderēt: p̄ccat ar genteos in tēplo vñ capti fuerāt. Et abiēs despat^o laqo se suscipedit. et suspēsus crepuit medi^o: vt habebat exire p̄ os qd paulo añ reti gerat os mudissimū dñi. Raban^o. Suspēdit autē se laqo: vt se ostēderet celo terreq; possum. Leo papa. Sceleratior oib; iuda atq; i felicioz extitisti: quē nō pnia reuocauit ad dñm: sed despatio traxit ad laqueū. Idē. Difficile est vt bono pagant exire: q; malo inchoata sunt pncipio. Neq; sime iuda qd tibi p̄fuit auaricia tua: argēteos redidisti: et tēp̄m diabolo et laqo mort; tradidisti. Miser iuda tu tēp̄m pdidisti corp^o: niam et pecuniā. Sic et v̄surarij: simoniaci: et oēs auari torū in fine pdūt. Eccl̄. x. Lū moriet hō hereditabit bestias: serpētes: et v̄mes. Bestie. i. executorē et heredes q; dicunt bestie a v̄sido: accipiūt pecuniā et hereditatē terrenā. Serpentes. i. demōes aniam. vermes corpus. Multi sunt q; pditorē iudā execrant: et tñ ipsi iude similes inueniunt et ei^o socij atq; frēs dici merent. Primo q; indignant et murmurant de his q; dño offerunt vel p dño dantur. Multi q; ppe sunt q; plus timēt p deo vena tū exponere q; qnq; solidos p v̄tre: q; qñ pdita existimāt q; p deo dant aut fiūt: dicētes cū iuda: vt qd pditio hec. Secūdo q; v̄bis aut signis simulāt aliq; diligere etiā dñm gerūt in corde et faciunt in ope. Qñ bonū far; et cor: dē malū meditaris. Et q; iudas dño dedit: hec mibi tu das. Et generalr oēs pditores p̄i frēs atq; socij iude. Tertio illi q; sūg r̄m deuotiōis et reuerētē hñt exteri: inferi^o at; pposituz gerūt seuerandi in pctis: hñ cū iuda sub ligno auaricie et reuerētē iniuriā atq; irreuerentiā dño faciunt. Quarto v̄surarij sacrilegi dēimas et res eccl̄asticas destraudantes. Et generalr oēs auari q; p̄ auariciā ch̄m derelinquūt. hi siles iude: q; p̄ auariciā dñm v̄didit. V̄surarij etiā vendunt ips qd dñs posuit in sua ptāre. ideo qdāmo dicunt dñm v̄dere. Sacrilegi at; res eccl̄asticas ch̄usto p̄nentes destraudant: quēadmodū et iudas pecuniā accēpit de tēplo. Acceperūt em pncipes sacerdotū pecuniā illam non de p̄ijs buris: sed de gazophylacio tēpli. Quinto: specialiter auari sacerdozes q; curam qdē pecuniar; habēt: sed nō aniar; q; de pecuniā qdē solliciti sunt: de aniar; v̄o minime. Sexto simoniaci: q; vel bñficia simoniace p auariciā obtinēt: v̄l etiā ipa sacramēta vendūt: et p̄cipue q; missas p precio vendunt: pactū sup hoc faciētes: et ad hoc etiā se offerentes qñ cum iuda dicentes. Quid vultis mibi dare et ego vob; eū tradam. Septimo: oēs fornicatozes q; p minima delectatione aiām suā ch̄m sanguine redempti diabolo vendunt. et fornicatrices seu meretrices q; p p̄cio et pecuniā seip̄as eb̄i sanguine redēptas p̄stunt. fautores aut; aut fauōres talū et specialr verule ille in diabolare q; inuēculas pdūt et decipiunt et vendūt: et aliqñ etiā qd horribile est filias p̄p̄ias. Hi oēs socij atq; frates iude: q; sanguinis ch̄isti p̄cium vendunt. Tertio: specialiter sacerdozes fornicarij: q; etiā aliqñ aliqñ p̄cubinas hñt publice et notorie. Hiero. Sic sacerdos: dic de rice quō iude labys q; osecular; filium h̄gis id est ch̄m in sacro altaris: osecularis labia meretricis. Iuda oseculo filii hois tradis. i. similis est. Hec ille. Quarto: Illi q; p munere sub aliqñ falsa apparetia v̄itaz innocentē ledūt: grauat; pdunt: et decipiūt vt falsi testes: et q; iusticiā vendunt: vel sub v̄mbra iusticie paupes et innocētes p munere ledūt et decipiūt: vt sunt falsi iudices. Vñ glo. sup Bar. Multi hodie sunt qui execrant factū iude et idē faciunt. Nā cū p munere falsum testimoniū dicūt: deum q; veritas est vendūt. Similr q; p munere falsum iudiciū faciūt: deū q; iusticia est vendunt. Illi etiā q; p mūere iusticiā puniti uā impediūt vel omittūt. Decimo: oēs in pctis indurati et etiā excoicati auzōritatem eccl̄ie p̄nentes: quēadmodū et iudas indurati audire noluit cor̄rectōz dñi. Undecimo confiteri differētes: qui qdāmodo iuda peiores dici p̄nt: qui iudas non multū distulit penitere et confiteri. Duodecimo: oēs indigne cōmunicantes: qui qñtum est ex seip̄is ch̄m diabolo tradunt: dum ip̄m ponunt in loco diabolo subiecto. Vñ de q; liber tali dicere potest dñs quod de iuda dicebat. Gerunt mā;

cinorosa iudicatōe Fo. XXXII

nus tradentis me mecum est in mensa.
Tredécimo omnes recedentes in pec-
 catū post cōmunionē: qui etiam dñm quē
 receperūt q̄ntum in x̄p̄is est diabolo tra-
 dunt: qm̄ locū in quo dñm receperūt dia-
 bolo subiiciūt. **H**oēs supradicti fratres et
 socij iude. **Q**uarto decimo mūdus socij
 us est et frater iude. **H**oc est: oēs diuitie:
 delitiae: et honores: **S**ūctus d̄p̄e qm̄ diuiti-
 as dat ad libitū: salutare d̄r. hoc est: spes
 vanā salutis p̄mittere. qm̄ dat solatia et de-
 licias: tunc osculat. qm̄ dat honores: tunc
 amplectat. **S**ed his omnib; modis quasi
 iudas decipit et morti et ne tradit. **J**ob. xij
Ducit em̄ in bonis dies suos: in puncto
 aut̄ ad inferna descendit. **Q**uinto deci-
 mo omnes fures: raptores: et res alienas
 quouis modo iniuste detinentes. **J**udas
 em̄ fur erat: vt habet **J**oā. xij. **I**mo multi
 tales sunt iuda peiores. qm̄ multi tales sūt
 q̄ nō penitēt nec p̄itent: aut si q̄nc̄ confi-
 teant: tñ restituere nolūt. **J**udas aut̄ pe-
 nituit et seipm̄ accusauit et pecuniā restitu-
 it. qm̄ tridécim argenteos retulit p̄ncipib;
 sacerdotū. **P**rius aut̄ sacerdotū acce-
 ptis argenteis dixerūt. **N**on licet mittere
 in corbanam: vbi sc̄z reponebant oblatio-
 nes repli: quia p̄cū sanguinis est. **A**ug.
Qualis illa innocentie simulatio: pecuniā
 sanguis non mittere in arcam: et ipm̄ san-
 guinem mittere in p̄scientiā. **H**iero. **U**e-
 re eulicem excolātes et camelū glutientes.
Si em̄ ideo non mitterūt pecuniā in corba-
 nā hoc est in gazophiliā et domo dei qm̄
 p̄cū sanguis est: cur ip̄e sanguis effundit?
Hec ille. **C**ōsilio itaq; inito emerunt ex il-
 lis agrū cuiusdā figuli in sepulturā pere-
 grinorū. et dicit̄ est ager ille acheldemach.
Id est ager sanguinis. **E**t ibi postea edifi-
 cata est ecclesia oim̄ sanctorū. **I**n hoc nota-
 tur q̄ christus p̄ suum sanguine nobis pe-
 grinis em̄ q̄ntem p̄petuam. **A**ug. **N**os
 peregrini in hoc mūdo sumus: et tanq; ho-
 spites in hac luce versamur. **H**ec ille. **E**t
 dicit̄ igit̄ apparet q̄m̄ ignominiose reprobat̄
 est dominus a p̄ncipibus sacerdotū et scri-
 bis. **C**onsidera igit̄ et toto corde medi-
 tare o christiane: qm̄ christus dominus tuus
 multas sustinuit ignominias vt tibi glo-
 riam adq̄reret sempiternā. **N**on sit ergo

vobis durum illatas sibi pro vobis iniu-
 rias recordari. **H**oc igit̄ sentite in vobis
 quod et in ch̄o **J**esu.

Quartā est p̄sideratio facinorose iu-
 dicationis. qualiter vicz impie pro
 nobis iudicatus est ad mortē ch̄i-
 stus iesus dulcissimus. **U**bi sunt septem
 cōsideranda facinora siue septem impietates.

Prima est impietas detestande accusa-
 tionis.

Secunda est impietas improbande re-
 missionis.

Tertia est impietas abominande p̄-
 electionis.

Quarta est impietas execrande flagel-
 lationis.

Quinta est impietas vituperande illu-
 sionis.

Sexta est impietas conde-
 mnande negationis.

Septima est impietas reprobande sen-
 tentiationis.

Prima est impietas dete-
 stande accusationis: **Q**uater sc̄z iudei accusa-
 uerūt eum coram pilato. **F**acto em̄ mane:
 adduxerūt eum vincitū manib; (vt dicitur)
 post tergum ligatis cum multis cōuicij
 ad pilatum: vt iudicaret eū auctoritate pu-
 blica. **D**uctus est ergo in pretoriū: quod
 est loc⁹ vbi pilatus faciebat iudicia. **I**psi
 aut̄ qui adduxerunt non introierunt in p̄-
 toriū: vt non contaminarent intrādo do-
 mū gentilis. sc̄z pilati. sed manducarēt pa-
 scha. i. azymos panes: quos nō licebat ede-
 re nisi mundis. **D**ies em̄ azymorū incepe-
 rant in q̄bus cōmunitario illis erat intra-
 re domū alienigenē. **A**ug. **I**mpia ceci-
 tas: alienigenē iudicis pretorio cōstantia-
 ri timebant: et fratris innocentis sangui-
 nem non timebant. **H**ec ille. **I**stis sunt si-
 miles qui de modicis facientes confiden-
 tes: norma non curant. **T**unc pilatus
 sciens modum ip̄orū: exiit ad eos foras
 de pretorio. **I**p̄e em̄ erat medijs hinc/
 inde discurrens. **Q**uestiuit ergo. **Q**uā ac-
 cusatione assertis aduersus hominē hūc?
Responderunt. **S**i non esset hic malefa-
 ctoz: non tibi tradidissemus euz. q. d. nos
 qui sumus tante auctoritatis. **S**ic homi-
 nes maliciofi corā iudicib; se iustificat vt